

دُعای جوشن کبیر

دُعای جوشن کبیر

این دعا در کتابهای بلد الامین و مصباح کفعمی آمده، از حضرت سید الساجدین علیه السلام، از پدر ایشان از جد بزرگوارش حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت شده: این دعا را جبرئیل برای آن حضرت در یکی از جنگها فرود آورد، درحالی که زره سنگینی بر تن آن جناب بود به گونه‌ای که سنگینی آن بدن مبارک آن حضرت را به درد آورده بود. جبرئیل عرضه داشت: یا محمد پروردگارت به تو سلام می‌رساند و می‌فرماید: این جوشن (زره) را از تن خود بیرون کن و این دعا را بخوان که برای تو و امتت موجب ایمنی است. سپس شرحی در فضیلت این دعا ذکر فرموده که اینجا جای بیان تمام آن نیست ولی به برخی از آن اشاره می‌کنیم از جمله آنکه هر که آن را بر کفش بنویسد، خدا به احترام آن او را به آتش نمی‌افکند و هر که آن را در اول ماه رمضان با نیت خالص و دلی پاک بخواند، حق تعالی بهره‌مندی را روزی او می‌کند، و برای وی هفتاد هزار فرشته می‌آفریند که خدا را تسبیح و تقدیس کنند و ثوابش را برای او قرار دهند. در ادامه نیز فضیلت زیادی نقل کرده تا آنکه

دُعای جوشن کبیر

فرمود: هر که آن را در ماه رمضان سه بار بخواند، خدا بدن او را بر آتش جهنم حرام می کند، و بهشت را برای او واجب می گرداند، و دو فرشته را بر او می گمارد تا او را از گناهان حفظ کنند، و در طول زندگی خود در امان خدا باشد و در پایان روایت آمده: امام حسین علیه السلام فرمود: پدرم علی بن ابیطالب علیه السلام به حفظ این دعا وصیت کرد، و نیز اینکه آن را بر کفن ایشان بنویسم و به اهل خود تعلیم دهم و آنان را به خواندنش ترغیب نمایم.

این دعا مشتمل بر هزار نام از نامهای خدا است و اسم اعظم نیز در آن است.

فقیر گوید: از این روایت دو نکته استفاده می شود، اول: استحباب نوشتن این دعا بر کفن چنان که علامه بحر العلوم (عطر الله مرقده) در کتاب «الدرة» به آن اشاره فرموده است:

وَسُنَّ أَنْ يُكْتَبَ بِالْأَكْفَانِ شَهَادَةُ الْإِسْلَامِ وَالْإِيمَانِ

و هم بر ایمان

گواه بر اسلام

نوشتن بر اکفان

شد مستحب

وَهَكَذَا كِتَابَةُ الْقُرْآنِ وَالْجَوْشَنِ الْمَنْعُوتِ بِالْأَمَانِ

امن و امان

و جوشن آن دعای

کتاب قرآن

و هم نوشتن

دوم: استحباب خواندن این دعا در اول ماه رمضان. و اما درباره قرائت آن در خصوص شبهای قدر باید گفت، ذکری

دُعای جوشن کبیر

از آن در این روایت نیامده است، ولی علامه مجلسی قدّس الله روحه در کتاب «زاد المعاد» آن را در ضمن اعمال شبهای قدر ذکر نموده است و در پاره‌ای از روایات نیز وارد شده که دعای «جوشن کبیر» را در هر یک از شبهای قدر بخوانند. و برای ما در این مقام فرمایش علامه مجلسی **أَحَلَّهُ اللهُ دَارَ السَّلَامِ** کافی است.

در هر صورت این دعا مشتمل بر صد بند است، و هر بندی مشتمل بر ده نام از نام‌های خداست که در آخر هر بند باید گفت:

سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ

منزهی تو ای که معبودی جز تو نیست، فریادرس فریادرس، ما را از آتش برهان

يَا رَبِّ. و در کتاب «بلد الامین» آمده است که در آغاز هر

ای پروردگار

بند «بِسْمِ اللَّهِ» بگوید و در آخرش: سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ؛

منزهی تو ای که معبودی جز تو نیست،

الْغَوْثَ الْغَوْثَ! صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ

فریادرس فریادرس بر محمد و خاندانش درود فرست و ما را ای پروردگار از آتش

يَا رَبِّ؛ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

رهایی بخش، ای سرچشمه هیبت و کرامت، ای مهربان‌ترین مهربانان.

و آن دعا این است:

دُعای جوشن کبیر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است

﴿۱﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِسْمِکَ یَا اَللّٰهُ، یَا رَحْمٰنُ یَا رَحِیْمُ، یَا کَرِیْمُ

(۱) خدا یا از تو خواستارم به نامت، ای خدا، ای بخشنده، ای مهربان، ای گرامی،

یَا مُقِیْمُ، یَا عَظِیْمُ یَا قَدِیْمُ، یَا عَلِیْمُ یَا حَلِیْمُ یَا حَکِیْمُ؛ سُبْحٰنَکَ

ای پایدار، ای بزرگ، ای دیرینه ای دانا، ای شکیبا، ای فرزانه، منزه تو

یَا لَا اِلهَ اِلَّا اَنْتَ ؛ اَلْغَوْثُ اَلْغَوْثُ ! خَلِّصْنَا مِنْ النَّارِ یَا رَبِّ .

ای که معبودی جز تو نیست، فریاد رس فریاد رس، ما را از آتش برهان ای پروردگار من.

﴿۲﴾ یَا سَیِّدَ السَّادَاتِ، یَا مُجِیْبَ الدَّعَوَاتِ، یَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ،

(۲) ای سرور سروران، ای برآورنده دعاها، ای بلندبخش جایگاهها،

یَا وَوَلِیَّ الْحَسَنَاتِ، یَا غَافِرَ الْخَطِیْئَاتِ، یَا مُعْطِیَ الْمَسْأَلَاتِ،

ای سرچشمه نیکبها، ای درگذرنده از خطاها، ای عطابخش خواستهها،

یَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ، یَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ، یَا عَالِمَ الْخَفِیَّاتِ، یَا دَافِعَ

ای پذیرنده توبهها، ای شنونده نداها، ای دانای رازها، ای دور کننده

الْبَلِیَّاتِ . ﴿۳﴾ یَا خَیْرَ الْغَافِرِیْنَ، یَا خَیْرَ الْفَاتِحِیْنَ، یَا خَیْرَ

بلاها (۳) ای بهترین آمرزگاران، ای بهترین گشایشگران، ای بهترین

النَّاصِرِیْنَ، یَا خَیْرَ الْحَاسِکِیْنَ، یَا خَیْرَ الرَّازِقِیْنَ، یَا خَیْرَ

یاوران، ای بهترین داوران، ای بهترین روزی دهنان، ای بهترین

الوَارِثِیْنَ، یَا خَیْرَ الْحَامِدِیْنَ، یَا خَیْرَ الذَّاكِرِیْنَ، یَا خَیْرَ الْمُنْزِلِیْنَ،

وارثان، ای بهترین ستایشگران، ای بهترین یادآوران، ای بهترین عطابخشان،

یَا خَیْرَ الْمُحْسِنِیْنَ . ﴿۴﴾ یَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَالْجَمَالُ، یَا مَنْ لَهُ

ای بهترین نیکوکاران (۴) ای آن که شکوه و زیبایی تنها از آن اوست

الْقُدْرَةُ وَالْکَمَالُ، یَا مَنْ لَهُ الْمُلْکُ وَالْجَلَالُ، یَا مَنْ هُوَ الْکَبِیْرُ

ای آن که توانایی و برازندگی تنها از آن اوست، ای آن که فرمانروایی و شوکت تنها از آن اوست، ای آنکه اوست بزرگ

الْمُتَعَالِ، یَا مُنْشِئَ السَّحَابِ الثَّقَالِ، یَا مَنْ هُوَ شَدِیْدُ الْمِحَالِ،

و برتر، ای پدیدآورنده ابرهای پر باران، ای آن که نیرومند و پرتوان است،

دُعایِ جوشن کبیر

يَا مَنْ هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ، يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ، يَا مَنْ

ای آن که حسابرسی چالاک است، ای آن که کیفرش سخت و شدید است، ای آن که

عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ، يَا مَنْ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ . ﴿٥﴾

پاداش نیک تنها نزد اوست، ای آن که دفتر هستی پیش روی اوست (۵)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسْمِكَ يَا حَنَّاتُ ، يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ ، يَا بُرْهَانَ

خدا یا! از تو خواستارم به نامت ای پرمهر، ای بخشایشگر، ای جزادهنده، ای روشنی خرد،

يَا سُلْطَانَ ، يَا رِضْوَانَ يَا غُفْرَانَ ، يَا سُبْحَانَ يَا مُسْتَعَانَ ،

ای فرمانروا، ای خشنودی، ای آمرزش، ای پاک، ای پشتوانه،

يَا ذَا الْمَنِّ وَالْبَيَانِ . ﴿٦﴾ يَا مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعِظْمَتِهِ ،

ای صاحب نعمت و بیان (۶) ای آن که همه در برابر عظمتش فروتن،

يَا مَنْ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ ، يَا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ ،

ای آن که همه در برابر قدرتش تسلیم، ای آن که همه در برابر عزتش خوار،

يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ ، يَا مَنْ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ

ای آن که همه در برابر هیبتش هراسان، ای آن که همه از ترسش

خَشِيْتَهُ ، يَا مَنْ تَشَقَّقَتِ الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ ، يَا مَنْ قَامَتِ

فرمانبردار، ای آن که کوهها از بیمش شکافته، ای آن که

السَّمَاوَاتُ بِأَمْرِهِ ، يَا مَنْ اسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُونَ بِإِذْنِهِ ، يَا مَنْ

آسمانها به امرش بر پا، ای آن که زمینها به اجازه‌اش بر جا، ای آن که رعد به ستایشش

يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ ، يَا مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ . ﴿٧﴾

تسبیح گو است، ای آن که بر اهل مملکتش ستم نمی کند (۷)

يَا غَافِرَ الْخَطَايَا ، يَا كَاشِفَ الْبَلَايَا ، يَا مُنْتَهَى الرَّجَايَا ، يَا مُجْزِلَ

ای درگذرنده از خطاها، ای برطرف کننده بلاها، ای اوج امیدواریها، ای بسیاردهنده

الْعَطَايَا ، يَا وَاهِبَ الْهُدَايَا ، يَا رَازِقَ الْبَرَايَا ، يَا قَاضِيَ الْمُنَايَا ،

عطاها، ای بخشنده هدایا، ای روزی رسان آفریده‌ها، ای برآورنده آرزوها،

يَا سَامِعَ الشُّكَايَا ، يَا بَاعِثَ الْبَرَايَا ، يَا مُطْلِقَ الْأَسَارِي . ﴿٨﴾

ای شنوای گلاویه‌ها، ای برانگیزنده بندگان، ای بندگشای دربندان (۸)

دُعای جوشن کبیر

يَا ذَا الْحَمْدِ وَالْثَنَاءِ ، يَا ذَا الْفَخْرِ وَالْبَهَاءِ ، يَا ذَا الْمَجْدِ وَالسَّنَاءِ ،

ای صاحب سپاس و ستایش، ای صاحب فخر و زیبایی، ای صاحب بزرگواری و والایی،

يَا ذَا الْعَهْدِ وَالْوَفَاءِ ، يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضَاءِ ، يَا ذَا الْمَرْبِّ وَالْعَطَاءِ ،

ای صاحب پیمان و وفا، ای صاحب گذشت و رضا، ای صاحب بخشش و عطاء،

يَا ذَا الْفَصْلِ وَالْقَضَاءِ ، يَا ذَا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ ، يَا ذَا الْجُودِ

ای صاحب دادرسی و داوری، ای صاحب عزت و بقا، ای صاحب

وَالسَّخَاءِ ، يَا ذَا الْأَلَاءِ وَالنَّعْمَاءِ . ﴿٩﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ

کرم و بخشش، ای صاحب عطاها و نعمتها (٩) خدایا از تو خواستارم

بِسْمِكَ ، يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ ، يَا رَافِعُ يَا صَانِعُ ، يَا نَافِعُ يَا سَامِعُ ، يَا جَامِعُ

به نامت ای بازدارنده، ای دور کننده، ای بردارنده، ای سازنده، ای سودبخش، ای شنوا، ای گرد آورنده،

يَا شَافِعُ ، يَا وَاسِعُ يَا مُوسِعُ . ﴿١٠﴾ يَا صَانِعُ كُلِّ مَصْنُوعٍ ،

ای یاریگر، ای مهر گستر، ای وسعت بخش. (١٠) ای سازنده هر ساخته،

يَا خَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ ، يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ ، يَا مَالِكَ كُلِّ

ای آفریننده هر آفریده، ای روزی بخش هر روزی خوار، ای دارای هر

مَمْلُوكٍ ، يَا كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ ، يَا فَارِجَ كُلِّ مَهْمُومٍ ،

دارایی، ای غمگسار هر غمزده، ای فرج بخش هر اندوهگین،

يَا رَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ ، يَا نَاصِرَ كُلِّ مَخْذُولٍ ، يَا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ ،

ای مهرورز بر هر مهرجو، ای یاور هر بی یاور، ای پرده پوش هر کاستی،

يَا مَلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ . ﴿١١﴾ يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي ، يَا رَجَائِي

ای پناه هر رانده. (١١) ای توشه ام در سختی، ای امیدم

عِنْدَ مُصِيبَتِي ، يَا مُوْنِسِي عِنْدَ وَحْشَتِي ، يَا صَاحِبِي عِنْدَ

در ناگواری، ای همدم در وحشت، ای همدم در

غُرْبَتِي ، يَا وَليِّي عِنْدَ نِعْمَتِي ، يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُرْبَتِي ، يَا دَلِيْلِي

غربت ای سرپرستم در نعمت، ای فریاد رسم در گرفتاری، ای

عِنْدَ حَيْرَتِي ، يَا غَنَائِي عِنْدَ افْتِقَارِي ، يَا مَلْجَأِي عِنْدَ

رهنمایم در سرگردانی، ای توانگری ام در تنگدستی، ای پناهم در

دُعایِ جوشن کبیر

اضْطِرَّارِی، یا مُعِیْنِ عِنْدَ مَفْزَعِی. ﴿۱۲﴾ یا عَلَّامَ الْغُیُوبِ،

درماندگی، ای مدد رسانم در پریشانی (۱۲) ای دانای نهانها،

یا غَفَّارَ الذُّنُوبِ، یا سِتَّارَ الْعُیُوبِ، یا کَاشِفَ الْکُرُوبِ،

ای آمرزنده گناهان، ای پرده پوش عیبها، ای غمگسار غمها،

یا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ، یا طَیِّبَ الْقُلُوبِ، یا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ،

ای دگرگون ساز دلها، ای پزشک قلبها، ای روشنی بخش دلها،

یا اَنِیسَ الْقُلُوبِ، یا مُفَرِّجَ الْهُمُومِ، یا مُنَفِّسَ الْغُموْمِ.

ای همدم جانها، ای گره گشای اندوهها، ای گشایشگر دلتنگیها

﴿۱۳﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِسَمِکَ، یا جَلِیْلُ یا جَمِیْلُ، یا وَکِیْلُ

(۱۳) خدا یا! از تو درخواست می کنم به نامت ای والا، ای زیبا، ای کارگشا،

یا کَفِیْلُ، یا دَلِیْلُ یا قَبِیْلُ، یا مُدِیْلُ یا مُنِیْلُ، یا مُقِیْلُ یا مُحِیْلُ.

ای سرپرست، ای راهنما، ای پذیرا، ای گرداننده، ای عطابخش، ای درگذرنده، ای حال گردان

﴿۱۴﴾ یا دَلِیْلَ الْمُتَحَرِّیْنَ، یا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیْثِیْنَ، یا صَرِیْحَ

(۱۴) ای رهنمای رهجویان، ای مدد رس مددجویان، ای فریاد رس

المُسْتَصْرِخِیْنَ، یا جَارَ الْمُسْتَجِیْرِیْنَ، یا اَمَانَ الْخَائِفِیْنَ، یا عَوْنَ

فریادکنان، ای پناه پناهندگان، ای ایمنی بخش هراسندگان، ای یاور

المُؤْمِنِیْنَ، یا رَاحِمَ الْمَسَاكِیْنِ، یا مَلَجَا الْعَاصِیْنَ، یا غَافِرَ

مؤمنان، ای مهرورز بر خاک نشستگان، ای پناه عصیانگران، ای آمرزنده

المُذْنِبِیْنَ، یا مُجِیْبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّیْنَ. ﴿۱۵﴾ یا ذَا الْجُودِ

گناهکاران، ای اجابت کننده دعای بیچارگان. (۱۵) ای صاحب جود

وَالْإِحْسَانِ، یا ذَا الْفَضْلِ وَالْإِمْتِنَانِ، یا ذَا الْأَمْنِ وَالْأَمَانِ،

و نیکی، ای صاحب بخشش و عطا، ای صاحب امن و امان،

یا ذَا الْقُدُسِ وَالسُّبْحَانِ، یا ذَا الْحِکْمَةِ وَالْبَیَانِ، یا ذَا الرَّحْمَةِ

ای صاحب قدس و پاکی، ای صاحب حکمت و بیان، ای صاحب رحمت

وَالرِّضْوَانِ، یا ذَا الْحُجَّةِ وَالْبُرْهَانِ، یا ذَا الْعِظْمَةِ وَالسُّلْطَانِ،

و رضوان، ای صاحب حجّت و برهان، ای صاحب عظمت و سلطان،

دُعای جوشن کبیر

يَا ذَا الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعَانَ، يَا ذَا الْعَفْوِ وَالْغُفْرَانِ . ﴿١٦﴾ يَا مَنْ

ای صاحب مهر و ای پشتیبان، ای صاحب گذشت و غفران (۱۶) ای آن

هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ

که پروردگار همه اوست، ای آن که معبود همه، اوست، ای آن که آفریننده

كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ

همه، اوست ای آن که سازنده همه، اوست، ای آن که پیش از همه بود،

شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ،

ای آن که بعد از همه هست، ای آن که از هر چیز برتر است،

يَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ،

ای آن که به همه چیز داناست، ای آن که بر هر چیز توانا است،

يَا مَنْ هُوَ يَبْقَىٰ وَيَفْنَىٰ كُلَّ شَيْءٍ . ﴿١٧﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ

ای آن که او همیشگی است و همه چیز رفتنی است. (۱۷) خدایا! از تو می خواهم

بِسْمِكَ، يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّمِنُ، يَا مُكَوِّنُ يَا مُلْقِنُ، يَا مُبَيِّنُ

به نامت ای ایمنی بخش، ای چیره بر همه، ای هستی آفرین، ای دلبر، ای خرد ربا،

يَا مُهَوِّنُ، يَا مُمَكِّنُ يَا مُزَيِّنُ، يَا مُعَلِّنُ يَا مُقَسِّمُ . ﴿١٨﴾ يَا مَنْ

ای سادگی بخش، ای توان ده، ای زینت بخش، ای نمایانگر، ای پخش کن. (۱۸) ای آن

هُوَ فِي مُلْكِهِ مُقِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي

که در فرمانروایی اش پابرجاست ای آن که در پادشاهی اش دیرینه است، ای آن که در

جَلَالِهِ عَظِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ عَلَىٰ عِبَادِهِ رَحِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ

شکوهش بزرگ است، ای آن که بر بندگانش مهربان است، ای آن که به هر

شَيْءٍ عَلِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ

چیز داناست، ای آن که بر نافرمانان بردبار است، ای آن که بر امیدواران

كَرِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي صُنْعِهِ حَكِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ

اکرام ورزد، ای آن که در آفرینش حکمت نماید، ای آن که در حکمتش

لَطِيفٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيمٌ . ﴿١٩﴾ يَا مَنْ لَا يُرْجَىٰ

مهر ورزد، ای آن که در مهرش دیرینه است. (۱۹) ای آن که جز به

دُعای جوشن کبیر

إِلَّا فَضْلُهُ ، يَا مَنْ لَا يُسْأَلُ إِلَّا عَفْوُهُ ، يَا مَنْ لَا يُنْظَرُ إِلَّا بِرُّهُ ،

فضلش امید نیست، ای آن که جز عفوش خواہش نشود، ای آن که جز به نیکی اش چشم ندوزند،

يَا مَنْ لَا يُخَافُ إِلَّا عَدْلُهُ ، يَا مَنْ لَا يَدُومُ إِلَّا مُلْكُهُ ، يَا مَنْ

ای آن که جز از دادش نهراسند، ای آن که پایدار نماند جز فرمانروایی اش، ای آن که

لَا سُلْطَانَ إِلَّا سُلْطَانُهُ ، يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ ،

جز سلطنتش سلطنتی نیست، ای آن که رحمتش همه را فرا گرفته،

يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ ، يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ ،

ای آن که رحمتش بر خشمش پیشی گرفته، ای آن که دانشش همه را فرو گرفته،

يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ مِثْلَهُ . ﴿٢٠﴾ يَا فَارِجَ الْهَمِّ ، يَا كَاشِفَ الْغَمِّ ،

ای آن که هیچکس همانندش نیست. (۲۰) ای گشاینده آندوه، ای برطرف کننده غم،

يَا غَافِرَ الذَّنْبِ ، يَا قَابِلَ التَّوْبِ ، يَا خَالِقَ الْخَلْقِ ، يَا صَادِقَ الْوَعْدِ ،

ای آمرزنده گناه، ای پذیرنده توبه، ای آفریننده آفریدگان، ای راست وعده،

يَا مُوَفِّيَ الْعَهْدِ ، يَا عَالِمَ السِّرِّ ، يَا فَالِقَ الْحَبِّ ، يَا رَازِقَ الْأَنَامِ .

ای وفادار به پیمان، ای دانای راز نهران، ای شکافنده دانه، ای روزی دهنده بندگان.

﴿٢١﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسْمِكَ ، يَا عَلِيُّ يَا وَفِيُّ ، يَا غَنِيُّ

(۲۱) خدایا! از تو خواستارم به نامت ای والا، ای وفادار، ای توانگر،

يَا مَلِيُّ ، يَا حَفِيُّ يَا رَضِيُّ ، يَا زَكِيُّ يَا بَدِيُّ ، يَا قَوِيُّ يَا وَلِيُّ .

ای امان ده، ای پرمهر، ای خشنود، ای پاک، ای نمایان، ای پرتوان، ای فیض بخش.

﴿٢٢﴾ يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ ، يَا مَنْ سَتَرَ الْقَبِيحَ ، يَا مَنْ

(۲۲) ای آن که زیبایی را پدیدار نمودی، ای آن که زشتی را پوشاندی ای آن که

لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ ، يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّرَّ ، يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ ،

بر گناه سرزنش نکردی، ای آن که پرده در نمی نمودی، ای که گذشتت بزرگ،

يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ ، يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ ، يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ

ای که نیکو درگذری، ای آمرز گانیت فراگیر، ای دستت

بِالرَّحْمَةِ ، يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى ، يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى . ﴿٢٣﴾

به مهر گشوده، ای شنوای هر نجوا، ای سرانجام هر گلایه (۲۳)

دُعای جوشن کبیر

یا ذَا النِّعْمَةِ السَّابِغَةِ، یا ذَا الرَّحْمَةِ الوَاسِعَةِ، یا ذَا المِنتَةِ السَّابِقَةِ،

ای دارای نعمت فراوان، ای دارای رحمت فراگیر، ای دارای بخشش آغازین،

یا ذَا الحِکْمَةِ البَالِغَةِ، یا ذَا القُدْرَةِ الکَامِلَةِ، یا ذَا الحُجَّةِ

ای دارای حکمت رسا، ای دارای نیروی برازنده، ای دارای برهان

القَاطِعَةِ، یا ذَا الکَرَامَةِ الظَّاهِرَةِ، یا ذَا العِزَّةِ الدَّائِمَةِ، یا ذَا

قطعی، ای دارای کرامت هویدا، ای دارای عزت پایدار، ای دارای

القُوَّةِ المِتیَنَةِ، یا ذَا العِظْمَةِ المِنیَعَةِ. ﴿٢٤﴾ یا بَدِیعَ السَّمَاوَاتِ،

توان استوار، ای دارای عظمت بلندپایه. (۲۴) ای پدیدآورنده آسمانها

یا جَاعِلَ الظُّلُمَاتِ، یا رَاحِمَ العَبْرَاتِ، یا مُقِیلَ العَثَرَاتِ،

ای برنهنده تاریکیها، ای رحم کننده اشکهای ریزان، ای درگذرنده از لغزشها،

یا سَاتِرَ العُورَاتِ، یا مُحِییَ الأَمواتِ، یا مُنْزِلَ الآیَاتِ،

ای پوشنده زشتیها، ای زندگی بخش مردگان، ای فرودآور آیات،

یا مُضَعِّفَ الحَسَنَاتِ، یا مَاحِیَ السَّیِّئَاتِ، یا شَدِیدَ النِّقَمَاتِ.

ای دوچندان کن خوبیها، ای ناپدید کننده بدیها، ای سخت شکنجه.

﴿٢٥﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسْمِكَ، یا مُصَوِّرُ یا مُقَدِّرُ، یا مُدَبِّرُ

(۲۵) خدایا! از تو درخواست می کنم به نامت ای صورتگر، ای سنجیده کار، ای گرداننده،

یا مُطَهِّرُ، یا مُنَوِّرُ یا مُیَسِّرُ، یا مُبَشِّرُ یا مُنْذِرُ، یا مُقَدِّمُ

ای پاک کننده، ای روشنی بخش، ای ساده ساز، ای مزه ده، ای بیم ده، ای پیش آور،

یا مُؤَخِّرُ. ﴿٢٦﴾ یا رَبَّ البَیتِ الحَرَامِ، یا رَبَّ الشَّهرِ الحَرَامِ،

ای پس آور. (۲۶) ای پروردگار خانه محترم، ای پروردگار ماه محترم،

یا رَبَّ البَلَدِ الحَرَامِ، یا رَبَّ الرُّکْنِ وَالْمَقَامِ، یا رَبَّ المِشْعَرِ

ای پروردگار شهر محترم، ای پروردگار رکن و مقام، ای پروردگار مشعر الحرام،

الحَرَامِ، یا رَبَّ المَسْجِدِ الحَرَامِ، یا رَبَّ الحِلِّ والحَرَامِ، یا رَبَّ

ای پروردگار مسجد الحرام، ای پروردگار حلال و حرام، ای پروردگار

النُّورِ وَالظُّلَامِ. یا رَبَّ التَّحِیَّةِ وَالسَّلَامِ، یا رَبَّ القُدْرَةِ فی

روشنی و تاریکی، ای پروردگار تحیت و سلام، ای پرورنده نیرو در

دُعای جوشن کبیر

الْآنَامِ . ﴿٢٧﴾ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ، يَا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ ، يَا أَصْدَقَ

مردمان. (۲۷) ای داورترین داوران، ای دادگرترین دادگران، ای راستگوترین

الصَّادِقِينَ ، يَا أَطْهَرَ الطَّاهِرِينَ ، يَا أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ، يَا أَسْرَعَ

راستگویان، ای پاکترین پاکان، ای بهترین آفرینندگان، ای جابکترین

الْحَاسِبِينَ ، يَا أَسْمَعَ السَّمْعِينَ ، يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ ، يَا أَشْفَعَ

حسابگران، ای شنواترین شنوندگان، ای بیناترین بینندگان، ای یاورترین

الشَّافِعِينَ ، يَا أَكْرَمَ الْكَرَمِينَ . ﴿٢٨﴾ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ ،

یاوران، ای گرامی‌ترین گرامیان. (۲۸) ای تکیه‌گاه آن که تکیه‌گاه ندارد،

يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ ، يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ ، يَا حِرْزَ مَنْ

ای پشتیبان آن که پشتیبانی ندارد، ای اندوخته آن که اندوخته‌ای ندارد، ای پناه آن که

لَا حِرْزَ لَهُ ، يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ ، يَا فَخْرَ مَنْ لَا فَخْرَ لَهُ ،

پناهی ندارد، ای فریادرس آن که فریادرسی ندارد، ای افتخار آن که افتخاری ندارد،

يَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ ، يَا مُعِينَ مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ ، يَا أُنَيْسَ مَنْ

ای عزت آن که عزتی ندارد، ای مدد رسان آن که مددی ندارد، ای همدم آن

لَا أُنَيْسَ لَهُ ، يَا أَمَانَ مَنْ لَا أَمَانَ لَهُ . ﴿٢٩﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

که همدمی ندارد، ای ایمنی‌بخش آن که ایمنی ندارد (۲۹) خدایا! از تو می‌خواهم

بِسْمِكَ ، يَا عَاصِمُ يَا قَائِمُ ، يَا دَائِمُ يَا رَاحِمُ ، يَا سَالِمُ يَا حَاصِمُ ،

به نامت ای نگهدار، ای پایدار، ای پاینده، ای مهرورز، ای سلامتی‌بخش، ای داور،

يَا عَالِمُ يَا قَاسِمُ ، يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ . ﴿٣٠﴾ يَا عَاصِمَ مَنْ

ای دانایم، ای بخش‌کن، ای بازگیر، ای فراخی‌بخش. (۳۰) ای نگهدار آن که

اسْتَعَصَمَهُ ، يَا رَاحِمَ مَنْ اسْتَرْحَمَهُ ، يَا غَافِرَ مَنْ اسْتَغْفَرَهُ ،

از او نگهداری جوید، ای مهربان بر آن که از او مهر جوید، ای آمرزنده آن که از او آمرزش خواهد

يَا نَاصِرَ مَنْ اسْتَنْصَرَهُ ، يَا حَافِظَ مَنْ اسْتَحْفَظَهُ ، يَا مُكْرَمَ

ای یاور آن که از او یاری طلبد، ای حافظ آن که از او حفاظت خواهد، ای اکرام‌کننده

مَنْ اسْتَكْرَمَهُ ، يَا مُرْشِدَ مَنْ اسْتَرْشَدَهُ ، يَا صَرِيحَ مَنْ

آن که از او اکرام خواهد، ای راهنمای آن که از او راهنمایی جوید، ای دادرس آن که از او

دُعای جوشن کبیر

اسْتَصْرِخْهُ ، يَا مُعِينَ مَنْ اسْتَعَانَهُ ، يَا مُغِيثَ مَنْ اسْتَعَاثَهُ .

دادرسی خواهد، ای مددیار آن که از او مدد جوید، ای فریادرس آن که از او فریادرسی خواهد

﴿۳۱﴾ يَا عَزِيزًا لَا يُضَامُ ، يَا لَطِيْفًا لَا يُرَامُ ، يَا قَيُّوْمًا لَا يَنَامُ ،

(۳۱) ای عزیزی که خوار نگردد، ای لطیفی که دست اندازی نشود، ای پایداری که خواب او را در نیابد،

يَا دَائِمًا لَا يَفُوْتُ ، يَا حَيًّا لَا يَمُوتُ ، يَا مَلِكًا لَا يَزُولُ ، يَا بَاقِيًا

ای پاینده‌ای که فنا نپذیرد، ای زنده‌ای که نمی‌میرد، ای پادشاهی که از بین نمی‌رود، ای همیشگی

لَا يَفْنَى ، يَا عَلِيًّا لَا يَجْهَلُ ، يَا صَمَدًا لَا يُطْعَمُ ، يَا قَوِيًّا

که فانی نمی‌شود، ای دانایی که نادانی ندارد، ای بی‌نیازی که خوراک نخواهد، ای توانایی که

لَا يَضْعَفُ . ﴿۳۲﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِسَمِکَ ، يَا اَحَدًا یَا وَاحِدًا ،

ناتوان نمی‌گردد (۳۲) خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای یکتا، ای یگانه،

يَا شَاهِدًا یَا مَا جِدُّ ، يَا حَامِدًا یَا رَاشِدًا ، يَا بَاعِثًا یَا وَارِثًا ، يَا ضَارًّا

ای گواه، ای بزرگوار، ای ستایش‌پذیر، ای راهنما ای برانگیزنده، ای میراث‌برنده، ای زبان‌رسان،

يَا نَافِعًا . ﴿۳۳﴾ يَا اَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيْمٍ ، يَا اَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِيْمٍ ،

ای سودبخش (۳۳) ای بزرگ‌تر از هر بزرگ، ای کریم‌تر از هر کریم،

يَا اَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيْمٍ ، يَا اَعْلَمَ مِنْ كُلِّ عَلِيْمٍ ، يَا اَحْكَمَ مِنْ

ای مهربان‌تر از هر مهربان، ای داناتر از هر دانا، ای فرزانه‌تر

كُلِّ حَكِيْمٍ ، يَا اَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَدِيْمٍ ، يَا اَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبِيْرٍ ،

از هر فرزانه، ای دیرینه‌تر از هر دیرینه، ای بزرگ‌تر از هر بزرگ،

يَا اَلطَّفَ مِنْ كُلِّ لَطِيْفٍ ، يَا اَجَلَ مِنْ كُلِّ جَلِيْلٍ ، يَا اَعَزَّ مِنْ

ای لطیف‌تر از هر لطیف، ای باشکوه‌تر از هر باشکوه، ای عزیزتر

كُلِّ عَزِيْزٍ . ﴿۳۴﴾ يَا كَرِيْمَ الصَّفْحِ ، يَا عَظِيْمَ الْمَرْبِ ، يَا كَثِيْرَ

از هر عزیز. (۳۴) ای گذشتت کریمانه، ای نعمت بزرگ، ای خیرت

الْخِيْرِ ، يَا قَدِيْمَ الْفَضْلِ ، يَا دَائِمَ اللَّطْفِ ، يَا لَطِيْفَ الصُّنْعِ ،

بسیار، ای فضل‌ت دیرینه، ای لطف همیشگی، ای صنعت چشم‌نواز،

يَا مُنْفَسَ الْكَرْبِ ، يَا كَاشِفَ الضُّرِّ ، يَا مَالِكَ الْمَلِكِ ، يَا قَاضِيَ

ای گره‌گشای گرفتاری، ای بردارنده زیان، ای پادشاه هستی، ای داور

دُعایِ جوشن کبیر

الْحَقِّ. ﴿٣٥﴾ يَا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ وَفِيَّ ، يَا مَنْ هُوَ فِي وَفَائِهِ

بر حق، (۳۵) ای آن که در پیمانش وفادار است، ای آن که در وفاداری اش

قَوِيٌّ ، يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيٌّ ، يَا مَنْ هُوَ فِي عُلوِّهِ قَرِيبٌ ،

پایدار است، ای آن که در پایداری اش والاست، ای آن که در والایی اش نزدیک است،

يَا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ ، يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيفٌ ، يَا مَنْ

ای آن که در نزدیکی اش بانرمی است، ای آن که در نرمی اش شریف است، ای آن که

هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ ، يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ ، يَا مَنْ هُوَ فِي

در شرفش با عزت است، ای آن که در عزتش بزرگ است، ای آن که

عَظَمَتِهِ مَجِيدٌ ، يَا مَنْ هُوَ فِي مَجْدِهِ حَمِيدٌ. ﴿٣٦﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ

در بزرگی اش شکوهمند است، ای آن که در شکوهش ستوده است. (۳۶) خدا یا! از تو

اَسْأَلُكَ بِسَمِّكَ ، يَا كَافِيَّ يَا شَافِيَّ ، يَا وَافِيَّ يَا مُعَافِيَّ ، يَا هَادِيَّ

در خواست می کنم به نامت ای بسنده، ای درمان بخش، ای وفادار، ای تندرستی ده ای

يَا دَاعِيَّ ، يَا قَاضِيَّ يَا رَاضِيَّ ، يَا عَالِيَّ يَا بَاقِيَّ. ﴿٣٧﴾ يَا مَنْ كُلُّ

راهنما، ای به نیکی خوان، ای داور، ای خشنود، ای بلندمرتبه، ای ماندگار. (۳۷) ای آن که

شَيْءٍ خَاضِعٌ لَّهُ ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ لَّهُ ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ

هر چیز برایش فروتن است، ای آن که هر چیز از او هراسان است، ای آن که هستی هر چیز

كَائِنٌ لَّهُ ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ

از او است، ای آن که هر چیز به او پدیدار است، ای آن که هر چیز به سوی او بازگشت

إِلَيْهِ ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ ،

کند، ای آن که هر چیز از او ترسان است، ای آن که هر چیز به او بر پاست،

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ إِلَيْهِ ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ،

ای آن که هر چیز به سوی او دگرگون می شود، ای آن که هر چیز به ستایش او تسبیح گو است،

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ. ﴿٣٨﴾ يَا مَنْ لَا مَفْرَأَ إِلَّا

ای آن که هر چیز جز جلوه اش نابود است (۳۸) ای آن که گریزگاهی نیست جز

إِلَيْهِ ، يَا مَنْ لَا مَفْرَعَ إِلَّا إِلَيْهِ ، يَا مَنْ لَا مَقْصَدَ إِلَّا إِلَيْهِ ، يَا مَنْ

به بارگاهش، ای آن که پناهی جز به درگاهش نیست، ای آن که مقصدی جز به سوی او نیست، ای آن

دُعای جوشن کبیر

لَا مَنجِي مِنْهُ إِلَّا إِلَهِهِ، يَا مَنْ لَا يُرْغَبُ إِلَّا إِلَيْهِ، يَا مَنْ لَا حَوْلَ

که از خشمش رهایی نیست جز به مهرش، ای آن که جز به سوی او میلی نیست، ای آن که جنبش

وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ، يَا مَنْ لَا يُسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ، يَا مَنْ لَا يُتَوَكَّلُ

و نیرویی نیست جز به او، ای آن که جز از او مدد نجویند، ای آن که جز بر او توکل نشود، ای آن که

إِلَّا عَلَيْهِ، يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا هُوَ. ﴿٣٩﴾

جز به او امیدوی نیست، ای آن که جز او پرستیده نشود. (۳۹)

يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ، يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ، يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ،

ای بهترین هراس انگیزان، ای بهترین شوق آفرینان، ای بهترین جویاشدگان،

يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ، يَا خَيْرَ الْمُقْصُودِينَ، يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ،

ای بهترین پاسخ دهنان، ای بهترین قصدشدگان، ای بهترین یادشدگان،

يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ، يَا خَيْرَ الْمَحْبُوبِينَ، يَا خَيْرَ الْمَدْعُوعِينَ،

ای بهترین ستودگان، ای بهترین دلبران، ای بهترین خواندگان،

يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنَسِينَ. ﴿٤٠﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسْمِكَ، يَا غَافِرُ

ای بهترین همدمان. (۴۰) خدایا! از تو خواستارم به نامت ای آمرزگار،

يَا سَاتِرُ، يَا قَادِرُ يَا قَاهِرُ، يَا فَاطِرُ يَا كَاسِرُ، يَا جَابِرُ يَا ذَاكِرُ،

ای پرده پوش، ای توانا، ای چیره، ای آفریننده ای شکننده، ای شکسته بند، ای یادآور،

يَا نَاطِرُ يَا نَاصِرُ. ﴿٤١﴾ يَا مَنْ خَلَقَ فَسَوَّى، يَا مَنْ قَدَّرَ

ای بینا، ای یاور. (۴۱) ای آن که آفرید پس متناسب نمود، ای آن که اندازه

فَهَدَى، يَا مَنْ يَكْشِفُ الْبَلْوَى، يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوَى،

نهاد پس رهنمون شد ای آن که بلا را برگیرد، ای آن که زمزمه نهران را بشنود،

يَا مَنْ يُنْقِذُ الْعَرَقِيَّ، يَا مَنْ يُنْجِي الْهَلَكِيَّ، يَا مَنْ يَشْفِي

ای آن که غرق شدگان را برهاند، ای آن که از نابودی رهایی بخشد، ای آن که بیماران را

الْمَرَضِيَّ، يَا مَنْ أَضْحَكَ وَأَبَكَى، يَا مَنْ أَمَاتَ وَأَحْيَا، يَا مَنْ

شفا دهد. ای آن که خندان و گریانند، ای آن که میراند که میراند

خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى. ﴿٤٢﴾ يَا مَنْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

و زنده کند، ای آن که دوگونه مرد و زن آفرید. (۴۲) ای آن که در خشکی و دریا

دُعای جوشن کبیر

سَبِيلُهُ ، يَا مَنْ فِي الْأَفَاقِ آيَاتُهُ ، يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ ،

راه اوست، ای آن که در کرانه‌های هستی نشانه‌های اوست، ای آن که در نشانه‌هایش برهان روشن اوست،

يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ ، يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ ، يَا مَنْ فِي

ای آن که در مرگ آفریدگان قدرت‌نمایی اوست، ای آن که در قبرها پندآموزی اوست، ای آن که در

الْقِيَامَةِ مُلْكُهُ ، يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ ، يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ

رستخیز فرمانروایی بی‌حدا اوست، ای آن که در حسابرسی اعمال شکوه اوست، ای آن که در سنجش کردارها

قَضَائِهِ ، يَا مَنْ فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ ، يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ . ﴿٤٣﴾

داوری اوست، ای آن که در بهشت پاداش اوست، ای آن که در دوزخ کیفر اوست (۴۳)

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَهْرَبُ الْخَائِفُونَ ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْرَعُ الْمُذْنِبُونَ ،

ای آن که هراسندگان به درگاه او گریزند، ای آن که گنهکاران به سوی او پناه برند،

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُتَيْبُونَ ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْغَبُ الزَّاهِدُونَ ،

ای آن که پشیمانان آهنگ او کنند، ای آن که پارسایان به او میل نمایند،

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ ، يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ ،

ای آن که سرگشتگان به او پناه برند، ای آن که ارادتمندان به او انس گیرند،

يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ ، يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ ،

ای آن که شیفتگان به او افتخار کنند، ای آن که خطاکاران در عفویش طمع ورزند،

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُوقِنُونَ ، يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ .

ای آن که یقین‌یافتگان به سوی او آرام گیرند، ای آن که توکل‌کنندگان بر او توکل کنند.

﴿٤٤﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسِمِكَ ، يَا حَبِيبُ يَا طَيْبُ ،

(۴۴) خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای دوست‌داشتنی، ای شفابخش،

يَا قَرِيبُ يَا رَقِيبُ ، يَا حَسِيبُ يَا مُهَيْبُ ، يَا مُثِيبُ يَا مُجِيبُ ،

ای نزدیک، ای دیده‌بان، ای حسابرس، ای هراس‌انگیز، ای پاداش‌ده، ای اجابت‌کننده،

يَا خَيْرُ يَا بَصِيرُ . ﴿٤٥﴾ يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ ، يَا أَحَبَّ مِنْ

ای آگاه‌ترین، ای بینا، (۴۵) ای نزدیک‌تر از هر نزدیک، ای محبوب‌تر از

كُلِّ حَبِيبٍ ، يَا أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ ، يَا أَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ ،

هر محبوب، ای بیناتر از هر بینا، ای آگاه‌تر از هر آگاه،

دُعای جوشن کبیر

يَا أَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ، يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ، يَا أَقْوَى مِنْ

ای شریف تر از هر شریف، ای برتر از هر بلند، ای توانا تر از

كُلِّ قَوِيٍّ، يَا أَعْنَى مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ، يَا أَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ،

هر توانا، ای توانگر تر از هر توانگر، ای بخشنده تر از هر بخشنده،

يَا أَرَأَفَ مِنْ كُلِّ رَوْوْفٍ. ﴿٤٦﴾ يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ، يَا صَانِعًا

ای مهربان تر از هر مهربان (۴۶) ای چیره شکست ناپذیر، ای سازنده

غَيْرَ مَصْنُوعٍ، يَا خَالِقًا غَيْرَ مَخْلُوقٍ، يَا مَالِكًا غَيْرَ مَمْلُوكٍ،

ناساخته، ای آفریننده نافریده، ای مالک نامملوک،

يَا قَاهِرًا غَيْرَ مَقْهُورٍ، يَا رَافِعًا غَيْرَ مَرْفُوعٍ، يَا حَافِظًا غَيْرَ

ای چیره چیرگی ناپذیر، ای بلندی بخش بلندی ناپذیر، ای نگهدار

مَحْفُوظٍ، يَا نَاصِرًا غَيْرَ مَنْصُورٍ، يَا شَاهِدًا غَيْرَ غَائِبٍ،

بی نگهدار، ای یاری کننده یاری نشده، ای گواه همیشه حاضر،

يَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ. ﴿٤٧﴾ يَا نُورَ النُّورِ، يَا مُنَوَّرَ النُّورِ، يَا خَالِقَ

ای نزدیک دوری ناپذیر (۴۷) ای روشنی نور، ای روشنی بخش نور، ای آفریننده

النُّورِ، يَا مُدَبِّرَ النُّورِ، يَا مُقَدِّرَ النُّورِ، يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ، يَا نُورًا

نور، ای گرداننده نور، ای به اندازه ساز نور، ای روشنی هر نور، ای روشنایی

قَبْلَ كُلِّ نُورٍ، يَا نُورًا بَعْدَ كُلِّ نُورٍ، يَا نُورًا فَوْقَ كُلِّ نُورٍ،

پیش از هر نور، ای روشنایی پس از هر نور، ای روشنایی بر فراز هر نور،

يَا نُورًا لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ. ﴿٤٨﴾ يَا مَنْ عَطَاؤُهُ شَرِيفٌ، يَا مَنْ

ای نوری که همانندش نوری نیست (۴۸) ای آن که عطایش چشمگیر است، ای آن

فَعَلُهُ لَطِيفٌ، يَا مَنْ لُطْفُهُ مُقِيمٌ، يَا مَنْ إِحْسَانُهُ قَدِيمٌ،

که کارش چشم نواز است، ای آن که نوازشش پایدار است، ای آن که نیکی اش دیرینه است،

يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ، يَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ، يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ،

ای آن که سخنش حق است، ای آن که وعده اش راست است، ای آن که گذشتش فراتر از شایستگی است،

يَا مَنْ عَذَابُهُ عَدْلٌ، يَا مَنْ ذِكْرُهُ حُلُوٌّ، يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ.

ای آن که کیفرش داد است، ای آن که یادش شیرین است، ای آن که عطایش همگانی است.

دُعای جوشن کبیر

﴿٤٩﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِسْمِکَ، یا مُسَهِّلُ یا مُفَصِّلُ، یا مُبَدِّلُ

(٤٩) خدا یا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای آسان‌ساز، ای جدایی‌بخش، ای دگرگون‌ساز،

یا مُذَلِّلُ، یا مُنَزِّلُ یا مُنَوِّلُ، یا مُفَضِّلُ یا مُجَزِّلُ، یا مُمَهِّلُ

ای هموارکن، ای فرودآور، ای عطابخش، ای افزون‌ده، ای بسیاربخش، ای امان‌ده،

یا مُجْمَلُ . ﴿٥٠﴾ یا مَنْ یَّرِیْ وَلاَ یُرِیْ، یا مَنْ یَخْلُقُ وَلاَ یُخْلَقُ،

ای زیبایی‌آفرین (٥٠) ای آن‌که ببندد و دیده نشود، ای آن‌که بیافریند و آفریده نشود،

یا مَنْ یَهْدِیْ وَلاَ یُهْدِیْ، یا مَنْ یُحِیْیْ وَلاَ یُحِیْیْ، یا مَنْ یَسْأَلُ

ای آن‌که راهنمایی کند و راهنمایی نشود، ای آن‌که زنده کند و زنده‌اش نکنند، ای آن‌که پرسد

وَلاَ یُسْأَلُ، یا مَنْ یُطْعِمُ وَلاَ یُطْعَمُ، یا مَنْ یُجِیْرُ وَلاَ یُجَارُ عَلَیْهِ،

و پرسیده نشود، ای آن‌که خوراند و خوراک نخواهد، ای آن‌که پناه دهد و پناه نجوید،

یا مَنْ یَقْضِیْ وَلاَ یُقْضِیْ عَلَیْهِ، یا مَنْ یَحْکُمُ وَلاَ یُحْکَمُ عَلَیْهِ،

ای آن‌که داوری کند و بر او داوری نشود، ای آن‌که فرمان دهد و فرمانش ندهند،

یا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَلاَ یُولَدْ، وَلاَ یَكُنْ لَهٗ کُفُوًا اَحَدٌ . ﴿٥١﴾ یا نِعَمَ

ای آن‌که زاده و زاده نشده، و برای او همتایی نبوده است. (٥١) ای که

الْحَسِیْبُ، یا نِعَمَ الطَّیِّبُ، یا نِعَمَ الرَّقِیْبُ، یا نِعَمَ الْقَرِیْبُ،

چه خوش حسابگری، ای که چه خوش طیبی، ای که چه خوش همراهی، ای که چه خوش نزدیکی،

یا نِعَمَ الْمُجِیْبُ، یا نِعَمَ الْحَبِیْبُ، یا نِعَمَ الْکَفِیْلُ، یا نِعَمَ

ای که چه خوش پاسخ‌دهی، ای که چه خوش دلبری، ای که چه خوش سرپناهی، ای که چه خوش

الْوَكِیْلُ، یا نِعَمَ الْمَوْلِیْ، یا نِعَمَ النَّصِیْرُ . ﴿٥٢﴾ یا سُورَ

کارگشایی، ای که چه خوش مولایی، ای که چه خوش باوری، (٥٢) ای شادی

الْعَارِفِیْنَ، یا مُنَى الْمُحِبِّیْنَ، یا اَنْیَسَ الْمُرِیْدِیْنَ، یا حَبِیْبَ

عارفان، ای آرزوی شیفتگان، ای همدم مریدان، ای محبوب

التَّوَابِیْنَ، یا رازِقَ الْمُقْلِیْنَ، یا رَجَاءَ الْمُذْنِبِیْنَ، یا قُرَّةَ عَیْنِ

توبه‌کاران، ای روزی‌دهنده بی‌چیزان، ای امید‌گنهاران، ای نور چشم

الْعَابِدِیْنَ، یا مُنْفَسَّ عَنِ الْمَكْرُوْبِیْنَ، یا مُفَرِّجَ عَنِ الْمَغْمُوْمِیْنَ،

عبادت‌کنندگان، ای گشاینده اندوه‌دلگیران، ای غمگسار غمزدگان،

دُعای جوشن کبیر

يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ . ﴿٥٣﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسْمِكَ ،

ای معبود گذشتگان و آیندگان. (۵۳) خدایا! من از تو درخواست می کنم به نامت

يَا رَبَّنَا يَا إِلَهَنَا ، يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا ، يَا نَاصِرَنَا يَا حَافِظَنَا ، يَا دَلِيلَنَا

ای پروردگار ما، ای معبود ما، ای سرور ما ای مولای ما، ای یاور ما، ای نگهدار ما، ای راهنمای ما،

يَا مُعِينَنَا ، يَا حَبِيبَنَا يَا طَبِيبَنَا . ﴿٥٤﴾ يَا رَبَّ النَّبِيِّينَ وَالْأَبْرَارِ ،

ای مدد رسان ما، ای محبوب ما، ای طبیب ما. (۵۴) ای پروردگار پیامبران و نیکان،

يَا رَبَّ الصِّدِّيقِينَ وَالْأَخْيَارِ ، يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ ، يَا رَبَّ

ای پروردگار صدیقان و خوبان، ای پروردگار بهشت و دوزخ، ای پروردگار

الصِّغَارِ وَالْكِبَارِ ، يَا رَبَّ الْحُبُوبِ وَالثِّمَارِ ، يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ

خردسالان و بزرگسالان، ای پروردگار دانه ها و میوه ها، ای پروردگار نهرها

وَالْأَشْجَارِ ، يَا رَبَّ الصَّحَارَى وَالْقِفَارِ ، يَا رَبَّ الْبَرَارِ

و درختان، ای پروردگار دشته ها و بیشه ها، ای پروردگار خشکیها

وَالْبِحَارِ ، يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ، يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ .

و دریاها، ای پروردگار شب و روز، ای پروردگار آشکارها و نهانها

﴿٥٥﴾ يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرَهُ ، يَا مَنْ لَحِقَ بِكُلِّ شَيْءٍ

(۵۵) ای آن که فرمانش در هر چیز نفوذ یافته، ای آن که دانشش به هر چیز

عِلْمُهُ ، يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ ، يَا مَنْ لَا تُحْصَى الْعِبَادُ

رسیده، ای آن که قدرتش هر چیز را دربر گرفته، ای آن که بندگان از شمردن

نِعْمَهُ ، يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ ، يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ

نعمتهایش ناتوانند، ای آن که آفریدگان به سپاسش نرسند، ای آن که فهمها

جَلَالَهُ ، يَا مَنْ لَا تَنَالُ الْأَوْهَامُ كُنْهَهُ ، يَا مَنْ الْعِظَمَةُ

بزرگی اش را درنیابند، ای آن که پندارها به ژرفای هستی اش نرسند، ای آن که بزرگی

وَالْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ ، يَا مَنْ لَا تَرْتَدُّ الْعِبَادُ قِضَاءَهُ ، يَا مَنْ لَا مَلِكَ

و بزرگ منشی پوشش اوست، ای آن که بندگان توان برگرداندن حکمش را ندارند، ای آن که فرمانروایی

إِلَّا مُلْكُهُ ، يَا مَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا عَطَاؤُهُ . ﴿٥٦﴾ يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ

جز فرمانروایی او نیست، ای آن که عطایی جز عطای او نیست (۵۶) ای آن که نمونه

دُعای جوشن کبیر

الْأَعْلَى ، يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا ، يَا مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى ،

اعلی از آن اوست، ای آن که صفات برتر برای اوست، ای آن که سرانجام و سرآغاز از آن اوست،

يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَى ، يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى ، يَا مَنْ لَهُ

ای آن که بهشت آسایش از آن اوست، ای آن که نشانه‌های بزرگ‌تر از آن اوست، ای آن که

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ، يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ ، يَا مَنْ لَهُ الْهُوَاءُ

نامهای نیکوتر از آن اوست، ای آن که فرمان و داوری از آن اوست، ای آن که هوا

وَالْفَضَاءُ ، يَا مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَالثَّرَى ، يَا مَنْ لَهُ السَّمَاوَاتُ

و فضا از آن اوست، ای آن که عرش و فرش از آن اوست، ای آن که آسمانهای برافراشته

الْعَلَا. ﴿٥٧﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسْمِكَ ، يَا عَفُوًّا يَا غَفُورًا ،

از آن اوست. (۵۷) خدا یا! از تو می‌خواهم به نامت ای درگذرنده، ای آمرزنده،

يَا صَبُورًا يَا شَكُورًا ، يَا رَوْفًا يَا عَطُوفًا ، يَا مَسْئُولًا يَا وَدُودًا ،

ای شکیبا، ای ستایش‌پذیر، ای مهربان، ای مهرورز، ای خواسته، ای دوست،

يَا سُبُوحًا يَا قُدُّوسًا. ﴿٥٨﴾ يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمْتُهُ ، يَا مَنْ

ای پاک، ای منزّه. (۵۸) ای آن که بزرگی‌اش در آسمان است، ای آن که

فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ ، يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلَائِلُهُ ، يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ

نشانه‌هایش در زمین است، ای آن که دلایلش در هر چیز است، ای آن که شگفتیهایش در دریاست،

عَجَائِبُهُ ، يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ ، يَا مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ

ای آن که گنجینه‌هایش در کوههاست، ای آن که آفرینش را آغاز کند سپس

يُعِيدُهُ ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ ، يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ

بازش گرداند، ای آن که همه امور به سوی او بازگردد، ای آن که لطفش را در هر

شَيْءٍ لُطْفَهُ ، يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ، يَا مَنْ تَصَرَّفَ

چیز نمایان ساخته، ای آن که آفرینش هر چیز را نیکو پرداخته، ای آن که توانش

فِي الْخَلَائِقِ قُدْرَتُهُ. ﴿٥٩﴾ يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ ،

در آفریدگان کارگر افتاده است. (۵۹) ای دوست آن که دوستی ندارد،

يَا طَيِّبَ مَنْ لَا طَيِّبَ لَهُ ، يَا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ ،

ای یز شک آن که یز شک ندارد، ای پاسخگوی آن که پاسخگویی ندارد،

دُعای جوشن کبیر

یا شَفِیقَ مَنْ لا شَفِیقَ لَهُ ، یا رَفِیقَ مَنْ لا رَفِیقَ لَهُ ،

ای یار مهربان آن که یار مهربانی ندارد، ای همراه بی همراهم،

یا مُغِیْثَ مَنْ لا مُغِیْثَ لَهُ ، یا دَلِیلَ مَنْ لا دَلِیلَ لَهُ ، یا اَنِیسَ مَنْ

ای فریادرس آن که فریادرسی ندارد، ای رهنمای آن که رهنمایی ندارد، ای همدم آن که

لا اَنِیسَ لَهُ ، یا رَاحِمَ مَنْ لا رَاحِمَ لَهُ ، یا صَاحِبَ مَنْ

همدمی ندارد، ای رحم کننده آن که رحم کننده ای ندارد، ای همنشین آن که

لا صَاحِبَ لَهُ . ﴿٦٠﴾ یا کَافِیَ مَنْ اسْتَکْفَاهُ ، یا هَادِیَ مَنْ

همنشینی ندارد (۶۰) ای کفایت کننده هر که از او کفایت خواهد، ای راهنمای هر که از او

اسْتَهْدَاهُ ، یا کَالِیَ مَنْ اسْتَکَلَاهُ ، یا رَاعِیَ مَنْ اسْتَرَعَاهُ ، یا شَافِیَ

راهنمایی جوید، ای نگاهبان هر که از او نگاهبانی خواهد، ای رعایت کننده هر که از او رعایت خواهد، ای شفادهنده هر که

مَنْ اسْتَشْفَاهُ ، یا قَاضِیَ مَنْ اسْتَقْضَاهُ ، یا مُغْنِیَ مَنْ اسْتَعْنَاهُ ،

از او شفا طلبد، ای داور هر که از او داوری خواهد، ای بی نیاز کننده هر که از او بی نیازی جوید،

یا مَوْفِیَ مَنْ اسْتَوْفَاهُ ، یا مُقَوِّیَ مَنْ اسْتَقْوَاهُ ، یا وَلِیَّ مَنْ

ای وفادار به هر که از او وفا جوید، ای نیروبخش هر که از او نیرو خواهد، ای سرپرست هر که از او سرپرستی

اسْتَوْلَاهُ . ﴿٦١﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِسَمِکَ ، یا خَالِقُ یا رَازِقُ ،

خواهد. (۶۱) خدایا! از تو می خواهم به نامت ای آفریننده، ای روزی دهنده،

یا نَاطِقُ یا صَادِقُ ، یا فَالِقُ یا فَارِقُ ، یا فَاتِقُ یا رَاتِقُ ، یا سَابِقُ

ای گویا، ای راستگو ای شکافنده، ای جدا کننده، ای گشاینده، ای پیونددهنده، ای پیشی گیرنده،

[یا فَائِقُ] یا سَامِقُ . ﴿٦٢﴾ یا مَنْ یُقَلِّبُ اللَّیْلَ وَالنَّهَارَ ، یا مَنْ

ای بلند جایگاه. (۶۲) ای آن که شب و روز را دگرگون سازد، ای آن

جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالْأَنْوَارَ ، یا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحَرُورَ ، یا مَنْ

که تاریکیها و روشناییها را قرار داد، ای آن که سایه خنک و گرما را آفرید، ای آن که

سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ، یا مَنْ قَدَّرَ الْخَیْرَ وَالشَّرَّ ، یا مَنْ خَلَقَ

خورشید و ماه را مسخر ساخت، ای آن که خیر و شر را مقدر نمود، ای آن که

المَوْتَ وَالْحَیَاةَ ، یا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ، یا مَنْ لَمْ یَتَّخِذْ

مرگ و زندگی را آفرید، ای آن که خلق و امر از اوست، ای آن که

دُعای جوشن کبیر

[صَاحِبَةً وَلَا] وَلَدًا، يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ، يَا مَنْ

همسر و فرزندی نگرفت، ای آن که در فرمانروایی شریکی برایش نیست، ای آن که

لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ. ﴿٦٣﴾ يَا مَنْ يَعْلَمُ مُرَادَ الْمُتْرِدِينَ،

از روی خواری سرپرستی نخواهد. (۶۳) ای آن که خواهش خواهشمندان را می‌داند،

يَا مَنْ يَعْلَمُ صَمِيرَ الصَّامِتِينَ، يَا مَنْ يَسْمَعُ أُنِينَ الْوَاهِنِينَ،

ای آن که از نهاد خاموشان آگاه است، ای آن که ناله درمندگان را می‌شنود،

يَا مَنْ يَرَى بُكَاءَ الْخَائِفِينَ، يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ،

ای آن که گریه هراسیدگان را می‌بیند، ای آن که نیازهای نیازمندان به دست اوست،

يَا مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ التَّائِبِينَ، يَا مَنْ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ،

ای آن که بهانه توبه‌کاران را می‌پذیرد، ای آن که عمل تبهکاران را صلاح نبخشد،

يَا مَنْ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ، يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَن قُلُوبِ

ای آن که پاداش نیکوکاران را تباہ نکند، ای آن که از دل

الْعَارِفِينَ، يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ. ﴿٦٤﴾ يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ، يَا سَامِعَ

عارفان دور نباشد، ای بخشنده‌ترین بخشنندگان. (۶۴) ای همیشه ماندگار، ای شنونده

الدُّعَاءِ، يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ، يَا غَافِرَ الْخَطَا، يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ،

دعا، ای گسترده عطا، ای آمرزنده خطا، ای پدیدآورنده آسمان،

يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ، يَا جَمِيلَ الثَّنَاءِ، يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ، يَا كَثِيرَ

ای نیک آزمون، ای نیکو ستایش، ای دیرینه بر فراز، ای بسیار

الْوَفَاءِ، يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ. ﴿٦٥﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسْمِكَ،

وفادار، ای شریف پاداش. (۶۵) خدا یا! از تو می‌خواهم به نامت

يَا سِتَّارُ يَا غَفَّارُ، يَا قَهَّارُ يَا جَبَّارُ، يَا صَبَّارُ يَا بَارُّ، يَا مُخْتَارُ

ای پرده‌پوش ای آمرزگار، ای چیره، ای جاهمند، ای بس شکبیا، ای نیک‌بخش، ای برگزیده،

يَا فَتَّاحُ، يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَّاحُ. ﴿٦٦﴾ يَا مَنْ خَلَقَنِي وَسَوَّانِي،

ای گشاینده، ای روح‌بخش، ای راحتی‌بخش (۶۶) ای آن که مرا آفرید و بیاراست، و

يَا مَنْ رَزَقَنِي وَرَبَّانِي، يَا مَنْ أَطْعَمَنِي وَسَقَانِي، يَا مَنْ قَرَّبَنِي

ای آن که مرا روزی داد و پرورید، ای آن که به من خوراندید و نوشانید، ای آن که مرا نزدیک نمود

دُعای جوشن کبیر

وَ اَدْنَانِي ، يَا مَنْ عَصَمَنِي وَ كَفَانِي ، يَا مَنْ حَفِظَنِي وَ كَلَانِي ،

و به کنار خویش برد، ای آن که مرا نگاه داشت و کفایت نمود، ای آن که مرا حفظ کرد و حمایت نمود،

يَا مَنْ اَعَزَّنِي وَ اَغْنَانِي ، يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَ هَدَانِي ، يَا مَنْ اَنْسَنِي

ای آن که به من عزت بخشید و بی نیازم ساخت، ای آن که توفیقم داد و راهنمایی کرد، ای آن که همدم شد

وَ اَوَانِي ، يَا مَنْ اَمَاتَنِي وَ اَحْيَانِي . ﴿٦٧﴾ يَا مَنْ يُحِقُّ الْحَقَّ

و جایم داد، ای آن که مرا بمیراند و زنده کند. (٦٧) ای آن که حق را با

بِكَلِمَاتِهِ ، يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَن عِبَادِهِ ، يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ

کلماتش استوار و برجا کند، ای آن که توبه را از بندگانش بپذیرد، ای آن که میان انسان

الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ ، يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا بِاِذْنِهِ ، يَا مَنْ هُوَ اَعْلَمُ

و دلش قرار گیرد، ای آن که شفاعت جز با اجازه اش سود نبخشد، ای آن که به گمراه شدگان

بِمَنْ ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ ، يَا مَنْ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ ، يَا مَنْ لَا رَادَّ

راهش داننا تر است، ای آن که حکمش دگرگونی نپذیرد، ای آن که رأیش

لِقَضَائِهِ ، يَا مَنْ اِنْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِاَمْرِهِ ، يَا مَنْ السَّمَاوَاتُ

را بازگرداننده ای نیست، ای آن که هر چیز فرمانش را گردن نهد، ای آن که آسمانها

مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ، يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ .

به دست قدرتش پیچیده گشته، ای آن که بادها را مژده دهنده رحمتش فرستد.

﴿٦٨﴾ يَا مَنْ جَعَلَ الْاَرْضَ مِهَادًا ، يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ اَوْتَادًا ،

(٦٨) ای آن که زمین را بستر زندگی قرار داد، ای آن که کوهها را میخهای زمین نهاد،

يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ، يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نَوْرًا ، يَا مَنْ

ای آن که خورشید را چراغ جهانش کرد، ای آن که ماه را تابان ساخت، ای آن که

جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا ، يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشًا ، يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ

شب را جامه آرامش گرداند، ای آن که روز را مایه روزی قرار داد، ای آن که خواب را وسیله

سُبَاتًا ، يَا مَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً ، يَا مَنْ جَعَلَ الْاَشْيَاءَ اَزْوَاجًا ،

آرامش ساخت، ای آن که آسمان را بنا نهاد، ای آن که از هر چیز گونه های مختلف قرار داد،

يَا مَنْ جَعَلَ النَّارَ مِرْصَادًا . ﴿٦٩﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِسْمِکَ ،

ای آن که آتش را کمینگاه قرار داد. (٦٩) خدایا! از تومی خواهم به نامت

دُعای جوشن کبیر

یا سَمِیعُ یا شَفِیعُ ، یا رَفِیعُ یا مُنیعُ ، یا سَریعُ یا بَدِیعُ ، یا کَبیرُ

ای شنوا، ای همیار، ای بلند پایه، ای فراز مند، ای شتابنده، ای نوآفرین، ای بزرگ،

یا قَدیرُ، یا خَبیرُ [مُنیرُ] یا مُجیرُ. ﴿۷۰﴾ یا حَیًّا قَبْلَ کُلِّ حَیِّ ،

ای توانا، ای آگاه، ای پناهده (۷۰) ای زنده پیش از هر زنده،

یا حَیًّا بَعْدَ کُلِّ حَیِّ ، یا حَیُّ الَّذِی لَیسَ کَمِثْلِهِ حَیُّ ، یا حَیُّ

ای زنده پس از هر زنده، ای زنده ای که مانند او زنده ای نیست، ای زنده ای که هیچ زنده ای

الَّذِی لا یُشارِکُهُ حَیُّ ، یا حَیُّ الَّذِی لا یَحْتَاجُ اِلی حَیِّ ، یا حَیُّ

شریک او نیست، ای زنده ای که به زنده ای نیاز ندارد، ای زنده ای که

الَّذِی یُمیْتُ کُلَّ حَیِّ ، یا حَیُّ الَّذِی یَرزُقُ کُلَّ حَیِّ ، یا حَیًّا

همه زندگان را می میراند، ای زنده ای که به زنده ها روزی می دهد، ای زنده ای

لَمْ یَرِثِ الحَیْاةَ مِنْ حَیِّ ، یا حَیُّ الَّذِی یُحیی المَوتی ، یا حَیُّ یا

که زندگی را از زنده ای دیگر به ارث نبرده، ای زنده ای که مردگان را زنده می کند، ای زنده ای به خود

قَیومُ لا تَأخُذُهُ سِنَّةٌ وَلا نَومٌ. ﴿۷۱﴾ یا مَنْ لَهٗ ذِکرٌ لا یُنسی ،

پاینده ای که او را چرت و خواب درنگیرد. (۷۱) ای آن که یادی دارد فراموش نشدنی،

یا مَنْ لَهٗ نورٌ لا یطفی ، یا مَنْ لَهٗ نَعَمٌ لا تُعَدُّ ، یا مَنْ لَهٗ مُلکٌ

ای آن که نوری دارد خاموش نشدنی، ای آن که عطایایی بخشیده ناشمردنی، ای آن فرمانروایی اش

لا یزولُ ، یا مَنْ لَهٗ ثَناءٌ لا یُحصی ، یا مَنْ لَهٗ جَلالٌ لا یُکَیْفُ ، یا

بی زوال است، ای آن که ستایشش بی امار است، ای آن که شکوهش چگونگی نپذیرد، ای

مَنْ لَهٗ کَمالٌ لا یُدْرکُ ، یا مَنْ لَهٗ قَضاءٌ لا یُرَدُّ ، یا مَنْ لَهٗ

آن که کمالی دارد درک ناشدنی، ای آن که داوری اش بازگشت ناپذیر است، ای آن که

صِفاتٌ لا تُبَدَّلُ ، یا مَنْ لَهٗ نُعوْتُ لا تُغَیِّرُ. ﴿۷۲﴾ یا رَبِّ

صفتی دارد دگرگون ناپذیر ای آن که جلوه هایی دارد غیر قابل تغییر. (۷۲) ای پروردگار

العالمین ، یا مالِکَ یَومِ الدِّینِ ، یا غایَةَ الطَّالِبینِ ، یا ظَهَرَ

جهانیان، ای مالک روز جزا، ای مقصود جویندگان ای پشت

اللاجین ، یا مُدرِکَ الهارِبینِ ، یا مَنْ یُحِبُّ الصَّابِرینَ ، یا مَنْ

و پناه پناهندگان، ای دریابنده فراریان، ای آن که شکیبایان را دوست دارد، ای آن که

دُعای جوشن کبیر

يُحِبُّ التَّوَّابِينَ ، يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ، يَا مَنْ يُحِبُّ

توبه‌کنندگان را دوست دارد ، ای آن که پاکیزگان را دوست دارد ، ای آن که نیکوکاران

المُحْسِنِينَ ، يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ . ﴿٧٣﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ

را دوست دارد ، ای آن که اوست داناتر به راه‌یافتگان (٧٣) خدایا! از

اَسْأَلُكَ بِسَمِّكَ ، يَا شَفِیْقُ يَا رَفِیْقُ ، يَا حَفِیْظُ يَا مُحِیْطُ ، يَا

تو خواستارم به نامت ای مهربان ، ای همراه ، ای نگهدار ، ای فراگیر ، ای

مُقِیْتُ يَا مُعِیْثُ ، يَا مُعِزُّ يَا مُدِلُّ ، يَا مُبْدِئُ يَا مُعِیْدُ . ﴿٧٤﴾ يَا

روزی‌بخش ، ای فریادرس ، ای عزت‌بخش ، ای خوارکن ، ای آغازگر ، ای برگرداننده . (٧٤) ای

مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلَا ضِدِّ ، يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلَا نِدِّ ، يَا مَنْ هُوَ صَمَدٌ

آن که یکتاست و ضد ندارد ، ای آن که یگانه است و بی‌مانند ، ای آن که بی‌نیاز و

بِلَا عَیْبٍ ، يَا مَنْ هُوَ وَتَرٌ بِلَا كَیْفٍ ، يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِلَا حَیْفٍ ،

کاستی است ، ای آن که بی‌همتای بودن و چگونگی است ، ای آن که داوری دادگر است ،

يَا مَنْ هُوَ رَبُّ بِلَا وَزِیْرِ ، يَا مَنْ هُوَ عَزِیْزٌ بِلَا ذُلِّ ، يَا مَنْ هُوَ غَنِیٌّ

ای آن که پروردگاری بی‌وزیر است ، ای آن که عزتمندی بی‌خواری است ، ای آن که توانگری

بِلَا فَقْرِ ، يَا مَنْ هُوَ مَلِکٌ بِلَا عَزَلٍ ، يَا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ

بی‌نیاز است ، ای آن که پادشاهی عزل‌ناپذیر است ، ای آن که اوصافش

بِلَا شَبِیْهِ . ﴿٧٥﴾ يَا مَنْ ذِکْرُهُ شَرَفٌ لِذَّاكِرِیْنَ ، يَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ

بی‌مانند است . (٧٥) ای آن که ذکرش برای ذاکران شرف است ، ای آن که شکرش برای شاکران

لِلشَّاكِرِیْنَ ، يَا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحَامِدِیْنَ ، يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ

رستگاری است ، ای آن که ستایشش برای ستایشگران عزت است ، ای آن که طاعتش برای

لِلْمُطِیْعِیْنَ ، يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِلطَّالِبِیْنَ ، يَا مَنْ سَبِیْلُهُ وَاضِحٌ

مطیعان مایه نجات است ، ای آن که درگاهش گشوده است به روی جویندگان ، ای آن که راهش برای توبه‌کاران

لِلْمُنِیْبِیْنَ ، يَا مَنْ آیَاتُهُ بُرْهَانٌ لِلنَّاظِرِیْنَ ، يَا مَنْ كِتَابُهُ تَذْکِرَةٌ

هموار است ، ای آن که نشانه‌هایش برای بینندگان دلیل قاطع است ، ای آن که کتابش برای

لِلْمُتَّقِیْنَ ، يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِیْنَ وَالْعَاصِیْنَ ، يَا مَنْ

پروا‌پیشگان مایه‌پند و یادآوری است ، ای آن که روزی‌اش همه مطیعان و گنجهکاران را فراگیرد ، ای آن که

دُعای جوشن کبیر

رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ. ﴿٧٦﴾ يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ ، يَا

رحمتش به نیکوکاران نزدیک است. (٧٦) ای آن که نامش خجسته است، ای

مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ ، يَا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ ، يَا مَنْ جَلَّ ثَنَاؤُهُ ، يَا مَنْ

آن که عنایتش بس بلند است، ای آن که معبودی جز او نیست، ای آن که ستایشش والا است، ای آن

تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ ، يَا مَنْ يَدُومُ بَقَاؤُهُ ، يَا مَنْ الْعِظَمَةُ بِهَاؤُهُ ، يَا

که نامهایش مقدس است، ای آن که هستی‌اش پایدار است، ای آن که بزرگی جلوه زیبایی اوست، ای

مَنْ الْكِبْرِيَاءُ رِداؤُهُ ، يَا مَنْ لَا تُحْصَى آلاؤُهُ ، يَا مَنْ لَا تُعَدُّ

آن که بزرگمنشی پوشش اوست، ای آن که عطایش در شمار نیاید، ای آن که نعمتهایش

نَعْمَاؤُهُ. ﴿٧٧﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسْمِكَ ، يَا مُعِينُ يَا أَمِينُ ،

شمرده نشود. (٧٧) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای مدرسان، ای امین،

يَا مُبِينُ يَا مَتِينُ ، يَا مَكِينُ يَا رَشِيدُ ، يَا حَمِيدُ يَا مُجِيدُ ، يَا شَدِيدُ

ای آشکارای استوار، ای ارجمند، ای راهنما، ای ستوده، ای بزرگوار، ای سختگیر (گنجهکاران)،

يَا شَهِيدُ. ﴿٧٨﴾ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ ، يَا ذَا الْقَوْلِ السَّدِيدِ ، يَا ذَا

ای گواه. (٧٨) ای صاحب عرش پرشکوه، ای صاحب سخن استوار، ای

الْفِعْلِ الرَّشِيدِ ، يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ ، يَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ ،

صاحب کردار برازنده، ای صاحب کوبش سخت، ای صاحب نوید و تهدید،

يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ، يَا مَنْ هُوَ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ ، يَا مَنْ هُوَ

ای آن که سرپرست ستوده است، ای آن که به نیکی انجام دهد آنچه را خواهد، ای آن که

قَرِيبٌ غَيْرُ بَعِيدٍ ، يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ، يَا مَنْ

نزدیک دوری ناپذیر است، ای آن که بر هر چیز گواه است، ای آن که

هُوَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْبَعِيدِ. ﴿٧٩﴾ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ ،

بر بندگان ستمکار نیست. (٧٩) ای آن که شریک و وزیر ندارد،

يَا مَنْ لَا شَبِيهَ [شِبَهَ] لَهُ وَلَا نَظِيرَ ، يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ

ای آن که مثل و ماندنی ندارد، ای آفریننده خورشید و ماه

الْمُنِيرِ ، يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ ، يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ ، يَا

تابان، ای بی‌نیاز کننده در مانده تهیدست، ای روزی دهنده کودک خردسال، ای

دُعای جوشن کبیر

رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ ، يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ ، يَا عِصْمَةَ

مهرورز بر پیر بزرگسال، ای پیونددهنده استخوان شکسته، ای پناه

الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ ، يَا مَنْ هُوَ بِعِبَادِهِ خَيْرٌ بَصِيرٌ ، يَا مَنْ هُوَ

ترسان پناه‌جو، ای آن‌که بر بندگانش آگاه و بیناست، ای آن‌که

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ . ﴿٨٠﴾ يَا ذَا الْجُودِ وَالنِّعَمِ ، يَا ذَا الْفَضْلِ

بر هر چیز تواناست. (۸۰) ای صاحب جود و بخشش ای صاحب فضل

وَالْكَرَمِ ، يَا خَالِقَ اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ ، يَا بَارِيَّ الذَّرِّ وَالنَّسَمِ ، يَا ذَا

و کرم، ای آفریننده لوح و قلم، ای پدیدآورنده موران و مردمان، ای

الْبَاسِ وَالنِّقَمِ ، يَا مُلْهِمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ ، يَا كَاشِفَ الضُّرِّ

صاحب عذاب و انتقام ای الهام‌بخش عرب و عجم، ای بردارنده زیان

وَالْأَلَمِ ، يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْهَمَمِ ، يَا رَبَّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ ، يَا مَنْ خَلَقَ

و درد، ای دانای رازها و قصدها، ای پروردگار کعبه و حرم، ای آفریننده

الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَدَمِ . ﴿٨١﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسْمِكَ ، يَا

هر چیز از نیستی. (۸۱) خدایا! از تو خواستارم به نامت ای

فَاعِلٌ يَا جَاعِلٌ ، يَا قَابِلٌ يَا كَامِلٌ ، يَا فَاصِلٌ يَا وَاصِلٌ ، يَا عَادِلٌ يَا

کردگار، ای هستی‌بخش، ای پذیرنده، ای برازنده، ای جدا، ای پیونددهنده، ای دادگر، ای

غَالِبٌ ، يَا طَالِبٌ يَا وَاهِبٌ . ﴿٨٢﴾ يَا مَنْ أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ ، يَا مَنْ

چیره، ای جویا، ای بخشنده، (۸۲) ای آن‌که به کرمش بخشید، ای آن‌که

أَكْرَمَ بِجُودِهِ ، يَا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهِ ، يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ ، يَا مَنْ قَدَّرَ

به جودش گرامی داشت، ای آن‌که به لطفش کرم ورزید، ای آن‌که به نیرویش عزت یافت، ای آن‌که به

بِحِكْمَتِهِ ، يَا مَنْ حَكَّمَ بِتَدْبِيرِهِ ، يَا مَنْ دَبَّرَ بِلَعْمِهِ ، يَا مَنْ تَجَاوَزَ

حکمتش سامان داد، ای آن‌که به تدبیر خود حکم کرد، ای آن‌که با علم خود تدبیر کرد، ای آن‌که با بردباری‌اش درگذرد،

بِحِلْمِهِ ، يَا مَنْ دَنَا فِي عُلُوِّهِ ، يَا مَنْ عَلَا فِي دُنُوِّهِ . ﴿٨٣﴾ يَا مَنْ

ای آن‌که به تدبیر خود در عین برتری‌اش نزدیک است، ای آن‌که در عین نزدیکی‌اش برتر است. (۸۳) ای آن‌که

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ، يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ، يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ، يَا

هر چه خواهد آفریند، ای آن‌که هر چه خواهد بکند، ای آن‌که هر که را خواهد راهنمایی کند، ای

دُعای جوشن کبیر

مَنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يَغْفِرُ لِمَنْ

آن که هر که را بخواهد گمراه سازد، ای آن که هر که را بخواهد عذاب کند، ای آن که هر که را بخواهد

يَشَاءُ، يَا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يُذِلُّ مَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ

ببامرزد، ای آن که هر که را بخواهد عزت بخشد، ای آن که هر که را بخواهد خوار گرداند، ای آن که

يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ، يَا مَنْ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ.

در رحم مادران هر چه خواهد صورت بخشد، ای آن که هر که را بخواهد به رحمتش مخصوص گرداند.

﴿٨٤﴾ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا، يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ

(٨٤) ای آن که همسر و فرزندی نگرفت، ای آن که برای هر چیز

قَدْرًا، يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا، يَا مَنْ جَعَلَ [مِنْ]

اندازه نهاد، ای آن که در حکمش کسی را شریک نساخت، ای آن که

الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا، يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا، يَا مَنْ جَعَلَ

فرشتگان را فرستادگان خویش قرار داد، ای آن که در آسمانها برجهایی گذارد، ای آن که

الْأَرْضَ قَرَارًا، يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا، يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ

زمین را زیستگاه شایسته نمود، ای آن که آدمی را از آب آفرید، ای آن که برای هر

شَيْءٍ أَمَدًا، يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا، يَا مَنْ أَحْصَى كُلَّ

چیز سرانجامی قرار داد، ای آن که با علم خویش هر چیز را دربر گرفته است، ای آن که تعداد هر

شَيْءٍ عَدَدًا. ﴿٨٥﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسْمِكَ، يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ، يَا

چیز را شماره نموده است. (٨٥) خدایا! از تو درخواست می کنم به نامت ای آغاز، ای انجام، ای

ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ، يَا بَرُّ يَا حَقُّ، يَا فَرْدُ يَا وَتَرُ، يَا صَمَدُ يَا سَرْمَدُ.

اشکار، ای نهان، ای نیکوکار، ای حق، ای یگانه، ای یکتا، ای بی نیاز، ای همیشگی.

﴿٨٦﴾ يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عُرْفٍ، يَا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبْدٍ، يَا أَجَلَ

(٨٦) ای بهترین شناخته شده های که شناخته شده، ای برترین معبودی که عبادت شده، ای والاترین

مَشْكُورٍ شُكْرًا، يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ ذِكْرًا، يَا أَعْلَى مَحْمُودٍ حَمْدًا، يَا

ثناپذیری که سپاس شده، ای عزیزترین یاد شده ای که یاد شده، ای برترین ستوده ای که ستایش شده، ای

أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طَلِبَ، يَا أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وَصِفَ، يَا أَكْبَرَ

دیرینه ترین موجودی که خواسته شده، ای بلندترین وصف شده ای که به وصف آمده، ای بزرگترین

دُعای جوشن کبیر

مَقْصُودٍ قُصِدَ، یا اَکْرَمَ مَسْئُولٍ سُئِلَ، یا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عُلِمَ.

مقصودی که قصد شده، ای گرامی ترین پرسیده‌ای که پرسش شده، ای شریف ترین محبوبی که دانسته شده.

﴿۸۷﴾ یا حَبِيبَ الْبَاكِيْنَ ، یا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِيْنَ ، یا هَادِيَّ

(۸۷) ای محبوب گریه کنندگان، ای سرور توکل کنندگان، ای راهنمای

الْمُضْلِيْنَ ، یا وَائِيَّ الْمُؤْمِنِيْنَ ، یا اَنْبِيَّ الْذَّاكِرِيْنَ ، یا مَفْرَعَ

گمراهان، ای سرپرست مؤمنان، ای همدم ذاکران، ای پناه جان

الْمُهَوِّفِيْنَ ، یا مُنْجِيَّ الصَّادِقِيْنَ ، یا اَقْدَرَ الْقَادِرِيْنَ ، یا اَعْلَمَ

سوختگان، ای رهایی بخش راستگویان، ای توانا ترین توانایان، ای داناتا ترین

الْعَالَمِيْنَ ، یا اِلَهَ الْخَلْقِ اَجْمَعِيْنَ . ﴿۸۸﴾ یا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ ، یا مَنْ

دانایان، ای پرستیده همه آفریدگان. (۸۸) ای آن که فراتر رفت و چیره گشت، ای آن

مَلِكٍ فَقَدَرَ ، یا مَنْ بَطَّنَ فَخَبَرَ ، یا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ ، یا مَنْ

که دارا گشت و توان یافت، ای آن که نهان شد و آگاهی یافت، ای آن که پرستش شد و ارج نهاد، ای آن

عُصِيَ فَغَفَرَ ، یا مَنْ لَا تَحْوِيَهُ الْفِكْرُ ، یا مَنْ لَا يُدْرِكُهُ الْبَصَرُ ، یا

که نافرمانی شد و آمرزید، ای آنکه اندیشه‌ها او را فرانگیرد، ای آن که دیده‌ای او را در نیابد، ای آن

مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ آثَرُهُ ، یا رَازِقَ الْبَشَرِ ، یا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ .

که اثری بر او پوشیده نماند، ای روزی دهنده آدمیان، ای اندازه دهنده هر اندازه.

﴿۸۹﴾ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِسْمِكَ ، یا حَافِظُ یا بَارِئُ ، یا ذَارِئُ یا

(۸۹) خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای نگهدار، ای آفریننده، ای پدید آورنده،

بَاذِخُ ، یا فَارِجُ یا فَاتِحُ ، یا کَاشِفُ یا ضَامِنُ ، یا اَمْرُ یا نَاهِي . ﴿۹۰﴾

ای بسیار بخشنده، ای گشایشگر، ای فراخی بخش، ای برگیرنده زبان، ای ضمانت کننده، ای فرمان ده، ای بازدارنده. (۹۰)

یا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ اِلَّا هُوَ ، یا مَنْ لَا يَصْرِفُ السَّوْءَ اِلَّا هُوَ ،

ای آن که جز او غیب نداند، ای آن که برنگرداند بدی را جز او،

یا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ اِلَّا هُوَ ، یا مَنْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ اِلَّا هُوَ ، یا

ای آن که آفریدگان را جز او نیافریند، ای آن که گناه را جز او نیامزد، ای

مَنْ لَا يَمُنُّ النِّعْمَةَ اِلَّا هُوَ ، یا مَنْ لَا يُقَدِّبُ الْقُلُوبَ اِلَّا هُوَ ، یا

ای آن که نعمت را جز او کامل نکند، ای آن که دلها را جز او دگرگون نکند، ای

دُعای جوشن کبیر

مَنْ لَا يُدَبِّرُ الْأَمْرَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يُنَزِّلُ الْغَيْثَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ

آن که کارها را جز او تدبیر نماید، ای آن که باران را جز او فرو نبارد، ای آن که

لَا يَبْسُطُ الرِّزْقَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يُحْيِي الْمَوْتِيَ إِلَّا هُوَ. ﴿٩١﴾ يَا

روزی را جز او نگستراند، ای آن که مردگان را جز او زنده نسازد. (۹۱) ای

مُعِينِ الضُّعْفَاءِ، يَا صَاحِبَ الْعُرْبَاءِ، يَا نَاصِرَ الْأَوْلِيَاءِ، يَا

یاور ضعیفان، ای همراه غریبان، ای یار دوستان، ای چیره

قَاهِرِ الْأَعْدَاءِ، يَا رَافِعَ السَّمَاءِ، يَا أَنْيَسَ الْأَصْفِيَاءِ، يَا حَبِيبَ

بر دشمنان ای بالا برنده آسمان، ای مونس برگزیدگان، ای محبوب

الْأَتَقِيَاءِ، يَا كَنْزَ الْفُقَرَاءِ، يَا إِلَهَ الْأَغْنِيَاءِ، يَا أَكْرَمَ

پروا پیشگان، ای گنجینه تهیدستان، ای معبود توانگران ای کریم ترین

الْكَرْمَاءِ. ﴿٩٢﴾ يَا كَافِيًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، يَا قَائِمًا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، يَا

کریمان. (۹۲) ای کفایت کننده از هر چیز، ای پاینده بر هر چیز، ای

مَنْ لَا يُشْبَهُهُ شَيْءٌ، يَا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ، يَا مَنْ

آن که چیزی مانند او نیست، ای آن که چیزی بر فرمانروایی اش نیفزاید، ای آن

لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ، يَا مَنْ لَا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ، يَا مَنْ

که چیزی بر او پوشیده نیست، ای آن که چیزی از خزانه هایش نکاهد، ای آن

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، يَا مَنْ لَا يَعْرُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ، يَا مَنْ هُوَ

که مانندش کسی نیست، ای آن که چیزی از علمش پنهان نماند، ای آن که به

خَبِيرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ. ﴿٩٣﴾

همه چیز آگاه است، ای آن که همه رحمتش همه چیز را فرا گرفته است. (۹۳)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسْمِكَ، يَا مُكْرِمُ يَا مُطْعِمُ، يَا مُنْعِمُ يَا مُعْطِي،

خدا یا! از تو درخواست می کنم به نامت ای اکرام کننده، ای روزی بخش ای نعمت دهنده، ای عطابخش،

يَا مُغْنِي يَا مُقْنِي، يَا مُفْنِي يَا مُحْيِي، يَا مُرْضِي يَا مُنْجِي. ﴿٩٤﴾

ای بی نیاز کننده، ای ذخیره گذار، ای نابود کننده، ای زنده ساز، ای خشود کننده، ای رهایی بخش. (۹۴)

يَا أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرَهُ، يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، يَا رَبَّ كُلِّ

ای آغاز و انجام هر چیز، ای پرستیده و دارنده هر چیز، ای پروردگار

دُعای جوشن کبیر

شَيْءٍ وَصَانِعَهُ، يَا بَارِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَخَالِقَهُ، يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ

و سازنده هر چیز، ای آفریننده و برآورنده هر چیز، ای گیرنده

وَبَاسِطَهُ، يَا مُبْدِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيدَهُ، يَا مُنْشِئَ كُلِّ شَيْءٍ

و گشاینده هر چیز، ای آغاز کننده هر چیز، ای پدیدآورنده

وَمُقَدِّرَهُ، يَا مُكُونَنَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمُحَوِّلَهُ، يَا مُحْيِيَ كُلِّ شَيْءٍ

و اندازه بخش هر چیز، ای هستی بخش و جنباننده هر چیز، ای زنده کننده

وَمُيْتَهُ، يَا خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ وَوَارِثَهُ. ﴿٩٥﴾ يَا خَيْرَ ذَاكِرٍ

و میراننده هر چیز، ای آفریننده و میراث بر هر چیز (۹۵) ای بهترین یاد کننده

وَمَذْكُورٍ، يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَمَشْكُورٍ، يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَمَحْمُودٍ،

و یاد شده، ای بهترین ثنا پذیر و ثنا شده، ای بهترین ستاینده و ستوده،

يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ، يَا خَيْرَ دَاعٍ وَمَدْعُوٍّ، يَا خَيْرَ مُجِيبٍ

ای بهترین گواه و گواه پذیر، ای بهترین خواهنده و خوانده شده، ای بهترین پاسخ دهنده

وَمُجَابٍ، يَا خَيْرَ مُوْنِسٍ وَأَنْسِيسٍ، يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَجَلِيسٍ،

و پاسخ داده شده، ای بهترین یار و همدم، ای بهترین همراه و همنشین،

يَا خَيْرَ مَقْصُودٍ وَمَطْلُوبٍ، يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَمَحْبُوبٍ. ﴿٩٦﴾

ای بهترین سویه و آهنگ، ای بهترین دوستدار و دوستی پذیر. (۹۶)

يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطَاعَهُ حَبِيبٌ،

ای آن که به خواهنده اش پاسخ گوید، ای آن که برای فرمانبرش دوست است،

يَا مَنْ هُوَ إِلَى مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ بَيْنَ اسْتِحْفَظِهِ

ای آن که به دوستدارش نزدیک است، ای آن که برای کسی که از او نگهداری طلبد دیده بان است،

رَقِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ بَيْنَ رَجَاهُ كَرِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ بَيْنَ عَصَاهُ حَلِيمٌ،

ای آن که به هر که به او امید بندد کریم است، ای آن که بر هر که از او نافرمانی کند بردبار است،

يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ، يَا مَنْ

ای آن که در بزرگی اش مهربان است، ای آن که در فرزاندگی اش بزرگ است، ای آن که

هُوَ فِي إِحْسَانِهِ قَدِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ بَيْنَ أَرَادِهِ عَلِيمٌ. ﴿٩٧﴾ اَللّٰهُمَّ

در نیکی اش دیرینه است، ای آن که به هر که او را خواهد دانای است. (۹۷) خدایا!

دُعای جوشن کبیر

إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسْمِكَ، يَا مُسَبِّبُ يَا مُرَغِّبُ، يَا مُقَلِّبُ يَا مُعَقِّبُ،

از تو درخواست می‌کنم به نامت ای سبب‌ساز، ای شوق‌آفرین، ای برگرداننده، ای پیگیر،

يَا مُرْتَبُّ يَا مُخَوِّفُ، يَا مُحْذِرُ يَا مُذَكِّرُ، يَا مُسَخِّرُ يَا مُغَيِّرُ. ﴿٩٨﴾

ای سامان‌بخش، ای هراس‌آور، ای برحذردار، ای یادآور، ای تسخیرگر، ای دگرگون‌ساز. (٩٨)

يَا مَنْ عِلْمُهُ سَابِقٌ، يَا مَنْ وَعْدُهُ صَادِقٌ، يَا مَنْ لُطْفُهُ ظَاهِرٌ،

ای آن که علمش پیش است، ای آن که وعده‌اش راست است، ای آن که لطفش آشکار است،

يَا مَنْ أَمْرُهُ غَالِبٌ، يَا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ، يَا مَنْ قَضَاؤُهُ كَائِنٌ،

ای آن که فرمانش چیره است، ای آن که کتابش استوار است، ای آن که حکمش شدنی است،

يَا مَنْ قُرْآنُهُ مَجِيدٌ، يَا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ، يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ،

ای آن که قرآنش باشکوه است، ای آن که فرمانروایی‌اش دیرین است، ای آن که بخششش فراگیر است،

يَا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ. ﴿٩٩﴾ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ،

ای آن که پایگاهش بس بزرگ است. (٩٩) ای آن که شنیدنی از شنیدن دیگر بازش ندارد،

يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ، يَا مَنْ لَا يُلْهِمُهُ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ،

ای آن که کاری از کار دیگر منعش نکند، ای آن که گفتاری از گفتار دیگر سرگرمش نکند،

يَا مَنْ لَا يُغَلِّطُهُ سُؤَالٌ عَنْ سُؤَالٍ، يَا مَنْ لَا يَجْبُهُ شَيْءٌ عَنْ

ای آن که درخواستی دیگر او را به اشتباه نیافکند، ای آن که چیزی از

شَيْءٍ، يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ الْحَاحُ الْمَلْحِينُ، يَا مَنْ هُوَ غَايَةُ مُرَادٍ

چیز دیگر پرده‌اش نشود، ای آن که اصرار اصرارکنندگان او را به ستوه نیاورد، ای آن که آرمان

الْمُرِيدِينَ، يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى هِمَمِ الْعَارِفِينَ، يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى

واپسین جویندگان است، ای آن که نهایت همت عارفان است، ای آن که پایان جستجوی

طَلَبِ الطَّالِبِينَ، يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ. ﴿١٠٠﴾

جویندگان است، ای آن که غباری در سراسر هستی بر او پوشیده نیست. (١٠٠)

يَا حَلِيمًا لَا يَعَجَلُ، يَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ، يَا صَادِقًا لَا يُخْلِفُ، يَا وَهَّابًا

ای بردباری که شتاب نکند، ای بخشنده‌ای که بخل نوزد، ای راستگویی که تخلف نکند، ای عطاکننده‌ای

لَا يَمَلُّ، يَا قَاهِرًا لَا يُغْلَبُ، يَا عَظِيمًا لَا يوصَفُ، يَا عَدْلًا

که خستگی نپذیرد، ای چیره‌ای که شکست‌ناپذیر است، ای بزرگی که به وصف در نیاید، ای دادگری

دُعای جوشن کبیر

لَا يَحِيفُ، يَا غَنِيًّا لَا يَفْتَقِرُ، يَا كَبِيرًا لَا يَصْغُرُ، يَا حَافِظًا

که ستم ننماید، ای توانگری که نیازمند نشود، ای بزرگی که کوچک نگردد، ای نگهداری

لَا يَغْفُلُ؛ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ؛ الْغَوْثَ الْغَوْثَ! خَلِّصْنَا

که غفلت ننماید. منزهی تو ای که معبودی جز تو نیست، فریادرس، فریادرس، ما را

مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ.

از آتش رهایی بخش پروردگارا.